

5 grudnia 1931 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

D02h 1/00

Nr 14723.

Kl. 86 a 1.

Gustav Daube
(Radebeul, Niemcy).

Urządzenie do nawijania nitki osnowy.

Zgłoszono 22 lutego 1930 r.
Udzielono 6 października 1931 r.

Wynalazek dotyczy nawijania nitki osnowy. Jak wiadomo, każda osnowa musi mieć pewną określoną ilość nitki; ilość ta jest różna zależnie od gatunku przędzy, ale za normę można przyjąć 3000, natomiast przy cienkich nitkach a zwłaszcza jedwabnych liczba ta dochodzi do 10000 i więcej.

Ażeby można było taką ilość nici nawinąć w jednym okresie roboczym, trzeba jednocześnie móc odwinąć taką samą ilość cewek. W stosowanych dotychczas ramach cewkowych 500 cewek stanowiło już maximum, dające się pomieścić w przestrzeni, którą można rozporządzać. Trzeba było sobie radzić w ten sposób, że tę częściową grupę cewek przenoszono

naprzód na jakieś urządzenie pośrednie, a mianowicie przy pracy bez klejenia na snowadło, zaś z klejeniem na nawój snowarki i dopiero ze snowadła względnie z nawoju snowarki zasilało nawój tkacki.

W przeciwieństwie do tego, wynalazek umożliwia nawinięcie w jednym okresie roboczym i bez pomocy urządzeń pośrednich dowolnej ilości cewek, a to dzięki zastosowaniu umieszczonych obok siebie stojaków grządkowych z umieszczonymi ponad sobą zasuwaniami skrzynkami, z których każda zawiera większą ilość równoległych cewek, osadzonych obracalnie jedna za drugą, z których ściąganie nici odbywa się równocześnie. Dzięki temu całkowita ilość cewek daje się pomieścić

na tak niewielkiej przestrzeni i omawiany sposób pracy można zastosować we wszelkich okolicznościach. Metoda ta zaleca się znacznym uproszczeniem i potanieniem urządzenia oraz poważnym zaoszczędzeniem czasu pracy.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku a mianowicie fig. 1 daje widok schematyczny, a fig. 2—4 przedstawiają pojedyncze szczegóły urządzenia.

Litera *a* oznacza stojaki grządkowe, które najodpowiedniej jest uczynić przewoźnymi. Urządzenie dla osnów o 3000 nitek (co stanowi niewysoką normę) składałoby się np. z 15 rzędów grządek po 15 grządek każdy. Rzędy można również połączyć w stojaki grupowe. Długość zapotrzebowanej przestrzeni można jeszcze zmniejszyć przez umieszczenie połowy po jednej stronie nawoju tkackiego, a drugiej połowy po drugiej stronie. U górnej krawędzi stojaka umieszczony jest grzebień prowadniczy, poza którym znajduje się wałek prowadniczy *b*. Każda grządka mieści jedną wstawkę, która porusza się w prowadnicach z żelaza kątownego. Stanowi ją rama *c* z umocowaną na przodzie podpórką *d*, która podtrzymuje krążek prowadniczy *e*. Każda rama zawiera serję cewek *f* ułożonych jedna za drugą. Każda z cewek nasadzona jest na drucianą oś, która spoczywa w bocznych krawędziach ramy. Dziesięć cewek w każdej serji daje według przykładu 3000 nitek, ale ilość tę można jeszcze dowolnie powiększyć bez zwiększania liczby grządek jedynie przez dobranie większych seryj cewek, co ma miejsce z cienkimi a zwłaszcza jedwabnymi nitkami.

Ponad nawojem tkackim *g* osadzony jest drugi wałek prowadniczy *h*.

Nitki i każdej serji cewek przechodzą społem po swym krążku prowadniczym *e* do góry, a wszystkie serje nitek jednego rzędu grządek biegną równocześnie przez grzebień snowarki na wałek prowadniczy *b*. Z wałka *b* biegną nitki poprzez wałek prowadniczy *h* do nawoju tkackiego. Boczne prowadzenie przez drążek *h* jest odpowiednie, ponieważ zyskuje się przez to wolną przestrzeń między stojakiem, a torem nitek, w której można nadzorować zrywanie się nitek i t. p., wobec czego czuwacze stają się zbędne.

Wykonanie urządzenia jest również przy klejeniu to samo; w tym wypadku prowadzi się nitki bezpośrednio przez klejarkę.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do nawijania nitek osnowy, znamienne stojakami grządkowymi (*a*), w grządkach których znajduje się po jednej wstawce (*c*) z serją cewek, przyczem nitki każdej grządki względnie jednej serji cewek wspólnie są odwijane, a następnie serje nitek z wszystkich grządek społem wchodzi na nawój tkacki.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że wstawka (*c*) do stojaka grządkowego jest otwartą ramą, w której cewki (*f*) ułożone są jedna za drugą, a na której przodzie umieszczony jest krążek prowadniczy (*e*).

Gustav Daube.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

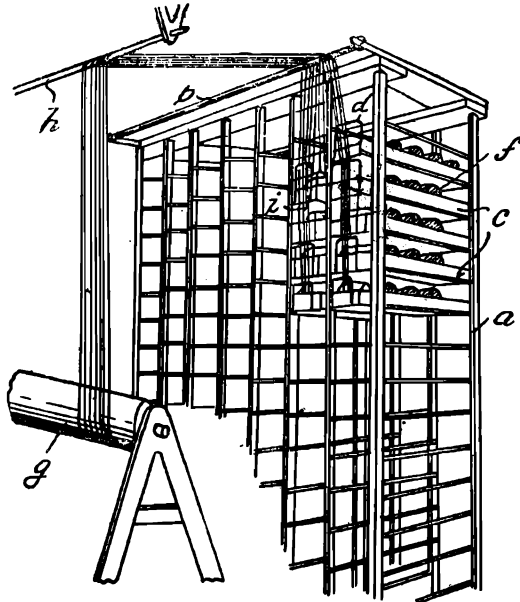

Fig. 2

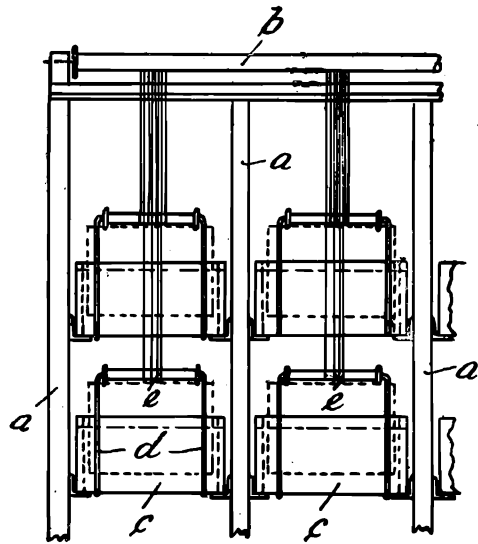

Fig. 3

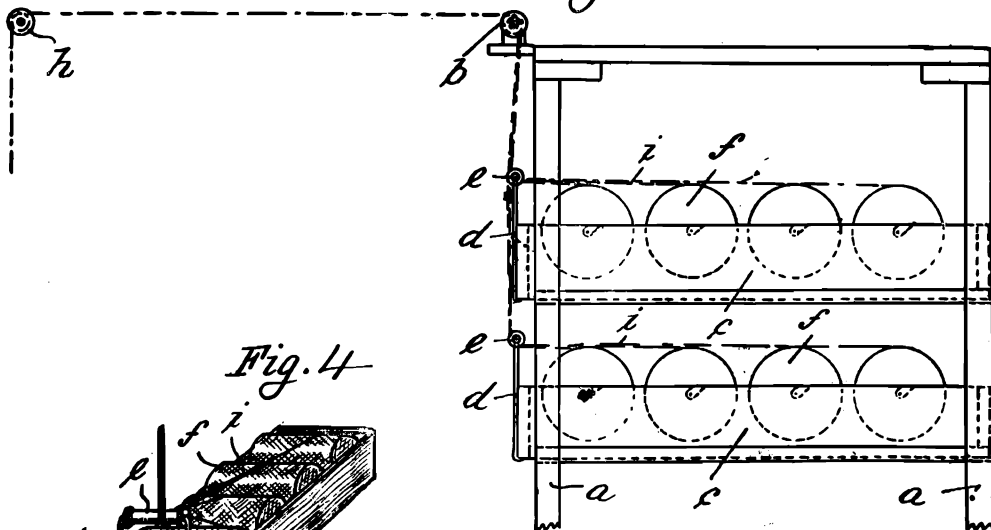

Fig. 4

